

E-LO VIII

Redakcja:

PATRYCJA WAL – redaktor naczelny
KASIA KACZORKIEWICZ – edycja tekstu

Opiekun gazetki: PANI AGNIESZKA TOMASZEWSKA

*Istotą igrzysk nie jest zwyciężyć, ale wziąć udział.
Nie musisz wygrać, bylebyś walczył dobrze.*

Pierre de Coubertin

Olimpizm to filozofia życia, chwaląca i łącząca w zrównoważoną całość jakość ciała, woli i umysłu. Jednym z głównych celów olimpizmu jest dostosowanie sportu do harmonijnego rozwoju człowieka, bowiem sport olimpijski to, coś znacznie więcej niż zmagania fizyczne. To mądre ukazywanie dobra i piękna, znaczenia wysiłku intelektualnego i fizycznego, które prowadzi do upowszechniania ideałów nadziei, pokoju i wolności. Człowiek piękny fizycznie i bogaty duchowo – to ideał wychowawczy każdej szkoły. Edukacja moralna musi zakładać nierozłączność wychowania fizycznego i intelektualnego, a wzajemny szacunek to tolerancja w wymiarze ogólnoludzkim- niezwykle pożądana w dzisiejszych czasach. Zatem, antyczny ideał prawdy i piękna jest łącznikiem czasów starożytnych ze współczesnością. Podstawą naszej egzystencji jest zrozumienie istoty i znaczenia edukacji. Nasza szkoła doskonale to rozumie.

Uczestnicy nowożytnych igrzysk olimpijskich, czerpiąc natchnienie ze świata starożytnego, odnosząc się do wartości przypisywanych najstarszym cywilizacjom, wierzą w moc szlachetnego współzawodnictwa. Tego chcielibyśmy nauczyć naszych uczniów.

*Sport w systemie powszechnie uznawanych i akceptowanych, twórczo
rozwijanych wartości ponadczasowych jest wśród wielu dróg postępu i rozwoju
najwyższej kategorii autostradą wiodącą ku pięknu. Jest też tryumfem
zwycięstwa dobra nad złem.*

Pierre de Coubertin

My uczniowie VIII Liceum Ogólnokształcącego im. Olimpijczyków Polskich

Ślubujemy !

*Stać na straży honoru imienia naszej szkoły, nieść w sobie pamięć ideałów
antycznej Olimpii i dążyć, jak niegdyśjejsi prawi i nie znający zawiści zwycięzcy
do symbolicznego wieńca oliwnego.
Być godnymi następcami tradycji antycznej, według której prawda, dobro, piękno
są najwyższymi wartościami. Mieć odwagę bronić zawsze skrzywdzonych i
poniżonych, pamiętając o godności człowieka.*

Takie przyrzeczenie składają wszyscy uczniowie naszej szkoły, aby stać się lepszymi ludźmi w przyszłości.

Wszyscy dążymy do tego aby *Ósemka była szkołą, do której młodzież będzie przychodziła z radością, aby uczestniczyć w niepowtarzalnym procesie tworzenia postaw oraz rozwijania intelektu poprzez zdobywanie wiedzy i wymianę myśli.*

Marek Psiorz

Szkoła posiada długoletnią tradycję sportową, którą pielęgnuje. Absolwentami naszej szkoły jest grono wielu wybitnych sportowców, którzy uczestniczyli w igrzyskach olimpijskich. Należą do nich między innymi: Marta Włodkowska, Aurelia Trywiańska, Piotr Albiński.

Wielu uczniów: sportowców, absolwentów szkoły, ukończyło m.in. prawo, medycynę, ekonomię, pedagogikę i inne kierunki nie związane ze sportem. O ile tradycję szkoły tworzą czas, nauczyciele i ich wychowankowie, o tyle o historii szkoły decydują pewne ważne dla niej wydarzenia VIII Liceum Ogólnokształcące rozpoczęło działalność 1 września 1971 roku w siedzibie przy ul. Królowej Jadwigi 27/28. Obowiązki pierwszego dyrektora podjął mgr Wojciech Arlet. W placówce funkcjonowały klasy o profilu podstawowym, humanistycznym, matematyczno-fizycznym i biologiczno-chemicznym, a od 1974 roku klasy o profilu sportowym, zorganizowane w ramach ogólnopolskiej koncepcji tworzenia szkół sportowych. 23 kwietnia 1980 roku nadano szkole imię Olimpijczyków Polskich.

Ustalono poczet najwybitniejszych olimpijczyków , którzy swoją heroiczną postawą, wolą walki i męstwa rozślawili imię Polski, stanowiąc wzór godny naśladowania. Z wyboru młodzieży byli to: Halina Konopacka, Janusz Kusociński, Bronisław Czech, Stanisława Walasiewiczówna, Elżbieta Krzesińska, Zdzisław Krzysztofiak, Waldemar Baszanowski, Jerzy Kulej, Józef Zapędzki, Janusz Pyciak-Peciak, Irena Szewińska.

Poczet najwybitniejszych polskich olimpijczyków jest otwarty, bowiem po każdych igrzyskach, plebiscytem uczniowskim wprowadzane są kolejne nazwiska zwycięzców olimpijskich .

Idee i symbole olimpijskie

Igrzyska olimpijskie to najstarsza i największa międzynarodowa impreza sportowa organizowana co 4 lata.

Pierwsze igrzyska olimpijskie odbyły się w Olimpii w Grecji w roku 776 p.n.e.

Termin *olimpiada* oznacza czteroletni okres między kolejnymi igrzyskami.

Ciekawostką może być to, że podczas igrzysk nie prowadzono wojen.

Oficjalnym mottem igrzysk jest łacińskie *Citius, Altius, Fortius*, czyli, *Szybciej, Wyżej, Mocniej*. Znanie jest również dzisiejsze stwierdzenie *fair play*, które interpretuje się jako prawidłowe zachowanie w czasie gry, uczciwość w grze, rywalizacji. Ma ono swoje korzenie w starożytnej Grecji, gdzie stosowano powiedzenie *Arete*, które oznaczało odwagę, honor, cnotę. Był to wówczas kodeks prawdziwego greckiego wojownika. Warto również stosować te zasady w życiu, gdyż grając uczciwie codziennie, a także pokazując uczciwość i honor, ludzie docenią nas.

Hymn olimpijski pojawił się po raz pierwszy podczas Igrzysk w Atenach w 1896 roku. Autorem słów był Kostas Palamas, a muzykę skomponował Spiridon Samaras. Pięć różnokolorowych przecinających się kół na fladze olimpijskiej symbolizuje różnorodność i jedność ludzi. Poszczególne kolory symbolizują następujące kontynenty: niebieski – Europę, czarny – Afrykę, czerwony – Amerykę, żółty – Azję, zielony – Australię.

Medale przyznaje się za pierwsze miejsce (Złoty Medal), drugie miejsce (Srebrny Medal), trzecie miejsce (Brązowy Medal). Znicz olimpijski jest zapalany w dzień rozpoczęcia igrzysk. Zapala go ostatni uczestnik sztafety biegnącej z ogniem olimpijskim zapalonym tradycyjnie od promieni słonecznych.

Znicz pozostaje zapalony aż do końca igrzysk.

Maskotka olimpijska pojawiła się w 1968 r. i od tej pory na każde igrzyska projektowana jest jedna maskotka charakterystyczna dla danego obszaru.

Warto też dodać, że filozofią przyświecającą olimpiadzie był tzw. olimpizm. Idea olimpizmu polegała na tym, że była to ideologia, system wartości przybierający formę olimpijskiego ideału. Może być to również ruch społeczny, którego celem jest krzewienie kultury fizycznej, poczucia radości z wysiłku. Dzięki zastosowaniu tej filozofii w życiu codziennym człowiek może rozwijać się na płaszczyźnie psychicznej, a także fizycznej.

Myślę, że idealnym podsumowaniem tej filozofii może być stwierdzenie *W zdrowym ciele zdrowy duch*.

Grecka olimpiada

Igrzyska olimpijskie niezmiennie budzą te same olbrzymie emocje. Każdy naród z nadzieją wyczekuje osiągnięć reprezentantów swojego kraju. Ze szczególnym utęsknieniem czekamy na brązowe, srebrne, ale nade wszystko złote krążki, choć cieszy nas też każdy występ rodzimych sportowców, ich postępy i rekordy życiowe.

Współcześnie realizację widowiska wspomagają najnowocześniejsze technologie, jednak początek idei igrzysk olimpijskich miał przecież miejsce dużo, dużo wcześniej, jeszcze przed tak znaczącym rozwojem technicznym – w epoce starożytności. Jak wtedy wyglądały zmagania sportowców? Jakie dyscypliny królowały? Jak antropocentryczny kult ciała człowieka łączył się ze sportem?

Sportowy antropocentryzm

Świat starożytnych był szczególnie zapałany w człowieka – jego umysł, ciało oraz pragnienia i potrzeby. Filozofowie rozważali i badali istotę ludzką oraz otaczający ją świat. Skupienie na człowieku i fascynacja nim pozwoliła stworzyć konkretne filozofie i ich założenia, wypracować postawy i kanony, które zapewniały dobre, szczęśliwe i zdrowe życie, a takiego właśnie życia pragnęli starożytni. Badano ciało, świat, pracowano nad rozwojem medycyny, w centrum zainteresowania znalazły się pragnienia i potrzeby ludzkie. Wkrótce określono pojęcie definiujące wartość idealną – kalokagatia [z gr. 'piękny i dobry']. To grecki ideał harmonijnego połączenia w człowieku piękna cielesnego i duchowego. Dla Greków bowiem ważna była nie tylko fizyczność; zależało im na osiągnięciu harmonii ciała i umysłu, połączeniu wysportowanego ciała z duchową moralnością i pięknem oraz dobrem. Były to dwie z najważniejszych wartości dla starożytnych Greków (dobro, piękno i prawda).

Już w IV w. p.n.e. każde miasto w Grecji posiadało gimnazjony – zespół częściowo krytych budowli przeznaczonych do ćwiczeń fizycznych. W V w. p.n.e. sport stał się jednym z najbardziej istotnych elementów wychowania młodych Greków.

Sport był ważnym elementem edukacji chłopców, a ponadto Grecy bardzo cenili również rywalizację sportową. Oprócz tego kultura fizyczna w ścisły sposób łączyła się z religijnością. Największe zawody odbywały się z okazji świąt religijnych i ku czci bogów, a zwycięstwo uznawano za przychylność boską dla danego zawodnika.

Znaczenie sportu dobitnie ukazuje również fakt, że na czas igrzysk olimpijskich ogłaszano *świętą rozejm* (ekecheiria), a więc zawieszano broń.

Każde polis (greckie miasto-państwo) miało swój kalendarz imprez sportowych. Lokalni sportowcy rywalizowali ku czci bóstw patronujących miastu. Każdego roku odbywały się przynajmniej dwa wielkie igrzyska, ale miało miejsce również wiele lokalnych zawodów sportowych oraz takich, które odbywały się z powodu jakichś szczególnych okazji.

Antyczne igrzyska

Antyczne igrzyska olimpijskie były wydarzeniem sportowo-religijnym. Istniały cztery rodzaje igrzysk panhelleńskich: igrzyska pytyjskie w Delfach, igrzyska istryjskie w Koryncie oraz zawody w Nemei, a spośród nich igrzyska olimpijskie, które odbywały się na cześć boga Zeusa w Olimpii od 776 r. p.n.e. do roku 393 n.e., były najważniejsze. Igrzyska te miały miejsce co cztery lata i obchodzono je latem od końca lipca do początku września.

Przed rozpoczęciem igrzysk olimpijskich z Elis wyruszało trzech heroldów z wieńcami laurowymi i laskami, którzy za zadanie mieli ogłosić rozpoczęcie zawodów, zaprosić Greków do udziału i wezwać do ogłoszenia powszechnego rozejmu. Za zlekceważenie wezwania groziły spore kary finansowe, o czym przekonał się chociażby Aleksander Wielki, kiedy to pewien Ateńczyk, podróżując do Olimpii, został napadnięty i ograbiony przez najemników.

W antycznych igrzyskach olimpijskich mogli brać udział mężczyźni w wieku od 17 do 20 lat. W zmaganiach sportowych zawodnicy występowali nago (wyjątkiem były wyścigi konne). Nagrodą, początkowo, były kotły z brązu lub trójnogi oraz inne wartościowe przedmioty. Później – w 754 r. p.n.e. – zwycięzcę nagradzano liściem z dzikiej oliwki rosnącej przed świątynią Zeusa (później dołączano do tego jeszcze palmę), co było wyrazem najwyższej honorowej nagrody. Oprócz tego sportowiec zostawał obywatelem honorowym w swoim mieście, otrzymywał dożywotnie utrzymanie i zajmował jedno z pierwszych miejsc podczas uroczystości. Najważniejszy był jednak szacunek oraz sława na całą Grecję.

Do IV w. p.n.e. w igrzyskach olimpijskich mogli brać udział jedynie Grecy. W owym roku dopuszczono udział Macedończyków, a po roku 146 p.n.e. – Rzymian, którzy urodzili się w Grecji. Czasami na igrzyska do Olimpii przybywało ponad 50 tysięcy mężczyzn. Kobiety natomiast nie miały na nie wstępu. Wyjątek stanowiły kapłanki Hestii oraz kapłanka Demeter.

Przygotowanie do igrzysk olimpijskich obejmowało bardzo trudny, wycieńczający trening trwający kilka miesięcy. Zawodnicy składali przysięgę, że przez dziesięć miesięcy będą bardzo ciężko trenowali a następnie cztery tygodnie również poświęcą na treningi w celu jeszcze większej poprawy swych umiejętności.

W trakcie igrzysk konkurowano w takich dyscyplinach jak: wyścigi rydwanów, pięciobój klasyczny (biegi, rzut dyskiem, rzut oszczepem, skok w dal, dyscypliny konne), konkurencje biegowe, boks, pankration (połączenie zapasów i boksu).

Początkowo, nadzorowanie prawidłowego przebiegu konkurencji przypadało dwóm sędziom. Byli oni powszechnie poważani i pełnili ważną rolę w czasie olimpijskich zmagani. Nosili purpurowe szaty, a czasami oprócz tego wieńce oliwne na głowie. Od 550 r. p.n.e. grono sędziów powiększyło się o dodatkowego arbitra, a później ich liczba regularnie rosła – w 392 r. p.n.e. było już ich dwunastu. Sędziowie oprócz zwykłego nadzorowania konkurujących zawodników sprawdzali, czy są wolno urodzeni i czy nie mają problemów prawnych. W 393 r. n.e. rzymski cesarz Teodozjusz I Wielki zakazał pogańskich igrzysk.

Dyscypliny na igrzyskach olimpijskich w starożytnej Grecji

Rano rozgrywano wyścigi rydwanów na hipodromie, natomiast po południu rozgrywany był pentatlon, czyli pięciobój składający się z następujących konkurencji: bieg, skok w dal, rzut dyskiem i oszczepem oraz zapasy.

Biegi

Biegi krótkodystansowe były najważniejszą dyscypliną igrzysk – każdą olimpiadę nazywano później imieniem zawodnika, który w nich zwyciężył. Rozgrywano je na dystansie jednego stadionu, ale również na dystansie średnim – 2 stadionów i długim – 20–24 okrążeń. Każdy, kto popełnił falstart, karany był chłostą.

Rzut dyskiem i oszczepem

Dyski wykonane były z brązu, marmuru i ołowiu; ważyły od 6 do 7 kg. Rekord rzutu wynosił 30 metrów. Oszczepy natomiast wykonane były z lekkiego drewna i w połowie drzewca miały przewiazaną pętlę. Rekordowa odległość rzutu to 91 metrów.

Skok w dal

Ówczesny skok w dal znacznie różnił się od znanego współcześnie. Skoczek trzymał w rękach tzw. ciężarki zamachowe, mające rzekomo wpływać na długość skoku (współczesne próby tego nie potwierdziły). Badacze odtworzyli ich użycie na podstawie analizy malowideł na amforach: skaczący odbijając się, wyrzucał je do przodu, a następnie tuż przed lądowaniem szybko cofał za siebie. Według starożytnych Greków była to najtrudniejsza dyscyplina.

Zapasy

Walczone w dwóch kategoriach zapasów: stojących i naziemnych. W stojących należało trzy razy przewrócić przeciwnika na ziemię. Zapasy naziemne trwały do momentu poddania się jednego z zawodników poprzez podniesienie ręki z wyciągniętym kciukiem. Gryzienie i drapanie było zabronione. Naoliwione ciało zapaśnicy obsypywali piaskiem dla umożliwienia pewniejszych chwytów przeciwnikowi. Po walce zeskrobywali ze skóry oliwę, pył i piasek za pomocą specjalnej skrobaczki.

ML

Zapomniane dyscypliny sportowe

Sport jest integralną częścią życia prawie każdej osoby. Popularne sporty, takie jak piłka nożna, hokej itp. są tak głęboko zakorzenione w naszym stylu życia, że nie sposób wyobrazić sobie współczesnego, cywilizowanego świata bez regularnych zawodów, turniejów i kultury kibiców. Dzisiaj opiszę przeciwne przykłady, czyli zapomniane sporty, o których niewiele osób wie. A zatem! Czy wiesz, czym jest polo? To bardzo stara gra, w której musisz wbić piłkę do specjalnych bramek dużym młotem na koniu. Z czasem stała się *Sportem królów*. Ale stopniowo zaistniała jeszcze inna odmiana tej dyscypliny... W Ameryce na początku XX wieku pojawił się spektakularny sport, który cieszył oczy ludzi w cyrkach, jarmarkach i na specjalnych arenach — było to tzw. polo na samochodach.

Bez względu na to, jak świetnie to brzmi, było to znacznie gorsze i bardziej niebezpieczne. Dużo połamanych kół, kości, części samochodów. A oprócz tego mnóstwo siniaków i ryzyko śmierci. Sport ten przeżył gwałtowny wzrost popularności i równie szybki jej spadek ze względu na to, że ludzie mogli zostać kalekami, a samochody były bezpowrotnie niszczone.

Natomiast w połowie XX wieku zaistniał dość dziwny sport — zapasy z ośmiornicami. Płetwonurkowie nurkowali w poszukiwaniu ośmiornic i próbowali sprowadzić je na powierzchnię. Oczywiście stawiały one opór i ostatecznie wygrywał ten, kto zdobył największą ośmiornicę. Ten sport, naprawdę, przyciągał wielu widzów.

Katerina Bahachova

SZCZECIN — MIASTO ROZWOJU MŁODEGO POKOLENIA

Głównym podmiotem dbającym o bazę sportową Szczecina jest Miejski Ośrodek Sportu, Rekreacji i Rehabilitacji. MOSIR jest jednostką budżetową powołaną przez Radę Miasta Szczecin, która w imieniu Gminy zarządza komunalnymi ośrodkami sportowymi.

Zadaniami ośrodka jest:

- utrzymanie bazy sportowej i rekreacyjnej,
- udostępnienie bazy klubom, związkom sportowym, fundacjom, szkołom i osobom prywatnym,
- prowadzenie działalności, która upowszechnia kulturę fizyczną i turystykę,
- organizowanie zajęć z zakresu rehabilitacji ruchowej,
- organizowanie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych,
- eksploatacja i bieżąca konserwacja bazy.

W skład Ośrodka wchodzi 22 obiekty:

- Hala miejska, ul. Twardowskiego 12b,
- Stadion Młodzieżowy, ul. Tenisowa 38,
- Młodzieżowe Centrum Sportu i Rekreacji, ul. Narutowicza 17,
- Obiekt Sportowo-Rekreacyjny, ul. Potulicka 20,
- Obiekt Sportowy „Tor Kolarski” al. Wojska Polskiego 246,
- Kompleks Sportowo-Rekreacyjny, ul. Nehringa 69,
- Miejskie Centrum Sportowo-Rekreacyjne, ul. Modra,
- Miejski Obiekt Sportowy, ul. Bandurskiego 35,
- Zespół Boisk Sportowych, ul. Paproci 13,
- Obiekty Sportowe: Skolwin, Załom, Wielgowo, Jezierzycy, Bukowe,
- Boisko Sportowe z zapleczem, ul. Orla,
- Miejski Stadion Lekkoatletyczny, ul. Litewska 20,
- Obiekt Sportowy, ul. Wojska Polskiego 127,
- Hala Widowiskowo-Sportowa, ul. Szafera 3,5,7,
- Boisko Sportowe, ul. Witkiewicza 72,
- Kompleks Sportowy:
 - Szczeciński Dom Sportu — SDS, ul. Wąska 16,
 - Hotel Szczecińskiego Domu Sportu, ul. Unisławy 29,
- Miejski Obiekt Sportowy, ul. Kresowa 42.

W wymienionych obiektach sportowcy mogą trenować m.in. w dziedzinach: szermierki, siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i ręcznej, pływania, lekkoatletyki, boksu, kolarstwa, aikido oraz tenisa.

Podsumowując, Szczecin dba o rozwój przyszłych sportowców i umożliwia im odpowiednie warunki do trenowania w różnych rodzajach sportu.

Zuzanna R., Amelia Ż.

Absolwenci VIII Liceum Ogólnokształcącego im. Olimpijczyków Polskich

“Ósemka”; ma wielu szanownych absolwentów, są to między innymi:

1. Aurelia Trywiańska

Lekkoatletka, specjalizująca się w biegu na 100 m przez płotki.

Reprezentowała też Polskę w biegu sztafetowym 4 x 100 m. Sześciokrotna mistrzyni Polski w biegu na dystansie 100 m przez płotki (2002-2006, 2008) i dwukrotna halowa mistrzyni w biegu na 60 m przez płotki (2004, 2007).

2. Olgierd Moskalewicz

Piłkarz występujący na pozycji napastnika. Karierę rozpoczął w klubie KSPN Spójnia Świdwin. Grał tam dwa sezony. Zauważony przez drużynę Pogoni Szczecin, przeniósł się i zadebiutował w 1992 roku. Wystąpił w 340 meczach w ekstraklasie, zdobywając 75 bramek. Z Wisłą Kraków zdobył dwa mistrzostwa Polski oraz Puchar Ligi.

3. Tomasz Hinc

Samorządowiec i menedżer. W latach 2018–2020 wojewoda zachodniopomorski. Od 2002 należy do Prawa i Sprawiedliwości. W latach 2006–2018 przez trzy kolejne kadencje był radnym Rady Miasta Szczecin z list PiS. 5 marca 2018 został powołany przez premiera Mateusza Morawieckiego na stanowisko wojewody zachodniopomorskiego.

4. Maria Dąbrowska

Aktorka teatralna, absolwentka Wydziału Sztuki Lalkarskiej Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, oddział w Białymstoku. Na scenie Teatru Współczesnego zadebiutowała rolą Raisy Filipownej w „Samobójcy” Nikołaja Erdmana (luty 2005). Grała w wielu przedstawieniach m.in. „La Pasionaria”, „Być jak Beata” czy „Pijani”.

5. Alan Sasinowski

Prozaik, krytyk literacki i dziennikarz „Kuriera Szczecińskiego”. Publikował m.in. w „eleWatorze” „Dzienniku” i „Pograniczach”. Wydał powieści: Sukces (2006), Rupieć (2010), Pełna kontrola (2011), Szczery facet (2016) oraz tom esejów i szkiców Apetyt na eksces. Szkice o literaturze, szkice o krytyce (2015).

A także:

6. Radosław Majdan

Piłkarz występujący na pozycji bramkarza, komentator i ekspert telewizyjny, działacz społeczny i osobowość medialna.

7. Alicja Rucińska

Dziennikarka TVN.

8. Ewa Zielińska

Dziennikarka, reportażystka TVP Szczecin.

9. Olga Buława

Modelka, Miss Polski 2018 r.

10. Alicja Karluk

Aktorka telewizyjna i teatralna.

11. Mariusz Zaniewski

Aktor telewizyjny, filmowy i teatralny.

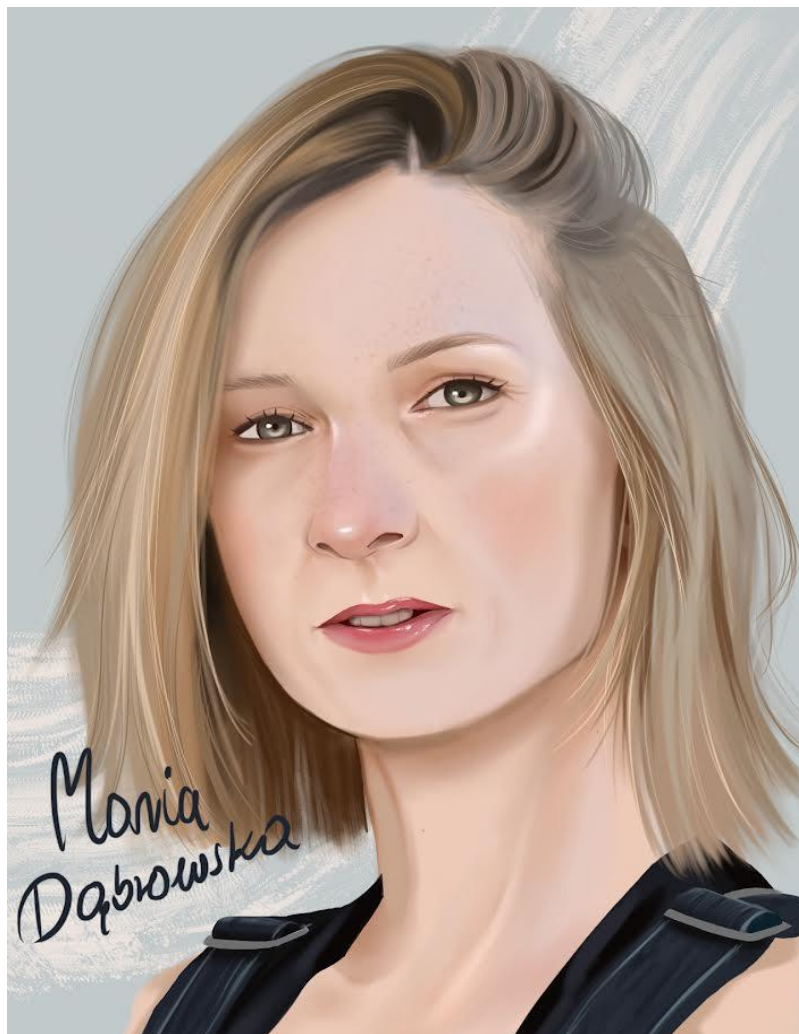
12. Krzysztof Bryłowski

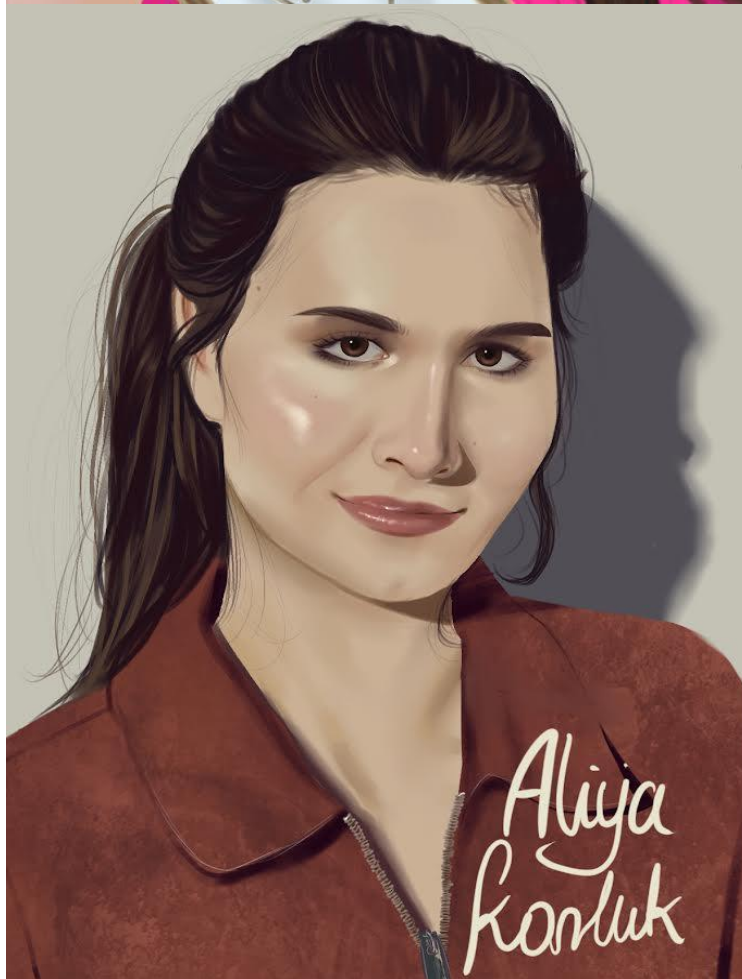
Dziennikarz sportowy TVP Szczecin.

13. Joanna Gapińska

Miss Polonia 1988 r.

Weronika Stenka, Aleksandra Mazek

Inez S.

Dziś w ósemce!

Nasza szkoła aktywnie wspiera uczniów w rozwijaniu ich pasji i zainteresowań. Staramy się rozwijać i zachować przyjazną atmosferę; niezwykle pomaga nam w tym samorząd uczniowski. Działamy również intensywnie w wolontariacie, a to nie wszystko!

Zajęcia pozaszkolne to już nieodłączny element funkcjonowania każdej szkoły. Są one najróżniejsze i mają na celu zainteresować nas daną dziedziną i rozwinąć naszą wiedzę na jej temat. Przykładem takich zajęć w naszej szkole jest *Koło misyjne* — jego zadaniem jest uwrażliwienie młodych ludzi na niesienie pomocy innym. Warto również wspomnieć, że nasza szkoła bierze udział w unijnym projekcie *Akademia Kompetencji*. Projekt ten zakłada doskonalenie umiejętności uczniów szczecińskich szkół.

Każdy z nas na pewno wie, czym jest wolontariat, a takowy działa również i u nas. Co jakiś czas organizowane są różnego rodzaju zbiórki. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby zapisać się i działać w nim regularnie. Warto pomagać!

Aktywność fizyczna jest niezwykle ważna — powinniśmy przeznaczać na nią przynajmniej 30 minut dziennie, jednak w ósemce to żaden problem. Posiadamy dobrze wyposażone sale gimnastyczne, stół do ping-ponga, a nawet siłownię z odpowiednim sprzętem. Dla bardziej leniwych znajdują się również piłkarzyki.

Mediacja rówieśnicza — czym jest? To dobrowolne i poufne poszukiwanie rozwiązania konfliktu między uczniami. Rozmowy są prowadzone przez mediatorów. Tak się składa, że posiadamy takich w szkole! Przeszli oni odpowiednie szkolenie, które podsumowane zostało odpowiednim certyfikatem.

Gazetka, którą właśnie czytacie, przygotowali uczniowie klasy o profilu dziennikarskim w ramach warsztatów dotyczących pracy w tym zawodzie.

Prowadzone są one dla każdej z klas o właśnie takim rozszerzeniu. Osoby zainteresowane tym tematem przeżyją świetną przygodę, mogąc w nich uczestniczyć.

Na koniec warto też wspomnieć o naszej działalności w Młodzieżowej Radzie Miasta. Czynnie działamy i wspieramy jej przewodniczącą, która jest uczennicą naszej szkoły.

Siedziba VIII LO
przy
ul. Królowej Jadwigi 27/28
(do roku 2012)

Siedziba ZSO nr 9 (VIII LO)
przy ul. Małkowskiego 12

Ciekawostki olimpijskie

Flaga olimpijska

- Ma sześć kolorów.
- Pięć splecionych ze sobą kół jednakowej średnicy symbolizuje unię pięciu kontynentów oraz spotkanie sportowców z całego świata na Igrzyskach Olimpijskich,
- Twórcą flagi olimpijskiej jest baron Pierre de Coubertin.
- Po raz pierwszy flaga olimpijska zawisła na stadionie podczas Igrzysk VII Olimpiady w Antwerpii w 1920 roku.

Motto olimpijskie

- *Citius, Altius, Fortius* (Szybciej, Wyżej, Mocniej)
- Od igrzysk 1920 roku w Antwerpii uznane zostało za oficjalne hasło olimpijskiej rywalizacji.

Hymn olimpijski

- Utwór greckiego kompozytora Spirosa Samary, do którego słowa napisał Kostas Palamas, po raz pierwszy wykonano go w Atenach w 1896 roku.
- Od Igrzysk w Rzymie w 1960 jest oficjalnym hymnem.

Medale olimpijskie

- Ostatnie autentycznie złote medale olimpijskie wręczano w Sztokholmie w 1912 roku.
- Projektowane są specjalnie na każde igrzyska.
- Powinny mieć co najmniej 3 mm grubości i 60 mm średnicy.
- Medale za pierwsze miejsca są obecnie pokryte warstwą kruszcu o wadze 6 gramów, a za drugie wykonane są z 92,5 procentowego srebra.

Ogień olimpijski

- Zgodnie z olimpijskim protokołem, grecka aktorka w asyście szesnastu młodych Greczynek odzianych w białe szaty antycznych kapłanek, dokonuje w Olimpii za pomocą zwierciadła wzniesienia od promieni słonecznych świętego ognia.
- Ogień po raz pierwszy zapłonął na stadionie w Amsterdamie w 1928 roku. Symbolizuje czystość igrzysk i dążenie do perfekcji w rywalizacji sportowej. Po raz pierwszy był niesiony przez uczestników sztafety w Berlinie w 1936 roku. Sztafeta symbolizuje łączność antycznych igrzysk z ich nowożytną kontynuacją.

Przysięga olimpijska

- Autorem przysięgi jest baron Pierre de Coubertin.
- Po raz pierwszy składał ją w imieniu wszystkich sportowców belgijski szermierz Victor Boin, podczas ceremonii otwarcia igrzysk w 1920 roku w Antwerpii.
- *W imieniu wszystkich zawodników przysięgam, że pragniemy stanąć do igrzysk olimpijskich we współzawodnictwie opartym na lojalności i poszanowaniu rządzących nimi przepisów oraz uczestniczyć w nich w duchu rycerskim dla honoru naszych krajów i dla chwały sportu.*
- Od 1968 roku przysięgają również sędziowie.

Podium olimpijskie

- Trzystopniowe podium olimpijskie, na którym są wręczane medale, wprowadzono po raz pierwszy w 1932 roku na igrzyskach w Los Angeles.
- Na najwyższym stopniu stanął 31 lipca Janusz Kusociński po zwycięstwie w biegu na dystansie 10 000 m.

Maskotka olimpijska

- Pierwszą oficjalną maskotką olimpijską zatwierdzoną przez MKOL był stylizowany pies - jamnik *Waldi*, którego wizerunek pojawił się na igrzyskach w Monachium w 1972 roku.
- Pomysłodawcą maskotki był Willi Daume, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Igrzysk w Monachium, który miał psa tej rasy w swoim domu. Wybór jamnika na maskotkę tłumaczono tym, że psy tej rasy posiadają cechy, które są nieodzowne u sportowców: odporność, upór i zwinność.

W SKŁAD NASZEGO POCZTU OLIMPIJSKIEGO WCHODZĄ:

Halina Konopacka - pierwsza polska **złota** medalistka, Amsterdam 1928
Janusz Kusociński - **złoto**, Los Angeles 1932
Bronisław Czech
Stanisława Walasiewicz - **złoto**, Los Angeles 1932
Elżbieta Duńska-Krzesińska - **złoto**, Melbourne 1956
Zdzisław Krzyszkowiak - **złoto**, Rzym 1960
Waldemar Baszanowski - **złoto**, Tokio 1964 oraz Meksyk 1968
Jerzy Kulej - **złoto**, Tokio 1964 oraz Meksyk 1968
Józef Zapędzki - **złoto**, Meksyk 1968 oraz Monachium 1972
Janusz Pyciak-Peciak - **złoto**, Montreal 1976
Irena Szewińska - **złoto**, Tokio 1964, Meksyk 1968 oraz Montreal 1976
Bronisław Malinowski - **złoto**, Moskwa 1980
Władysław Kozakiewicz - **złoto**, Moskwa 1980
Andrzej Wroński - **złoto**, Seul 1988 oraz Atlanta 1996
Arkadiusz Skrzypaszek - **złoto**, Barcelona 1992
Paweł Nastula - **złoto**, Atlanta 1996
Robert Korzeniowski - **złoto**, Atlanta 1996, Sydney 2000 oraz Ateny 2004
Otylia Jędrzejczak - **złoto**, Ateny 2004
Marek Kolbowicz - **złoto**, Pekin 2008
Michał Jeliński - **złoto**, Pekin 2008
Konrad Wasielewski - **złoto**, Pekin 2008
Adam Korol - **złoto**, Pekin 2008
Justyna Kowalczyk - **złoto**, Vancouver 2010 oraz Soczi 2014
Tomasz Majewski - **złoto**, Pekin 2008 oraz Londyn 2012
Kamil Stoch - **złoto**, Soczi 2014 oraz Pjongczang 2018
Zbigniew Bródka - **złoto**, Soczi 2014
Anita Włodarczyk - **złoto**, Londyn 2012, Rio de Janeiro 2016 oraz Tokio 2020
D.Kowaluk, K.Zalewski, N.Kaczmarek, I.Baumgart-Witan, M.Hołub-Kowalik,
J.Święty-Ersetic, K.Duszyński - **złoto**, Tokio 2020
Dawid Tomala - **złoto**, Tokio 2020
Wojciech Nowicki - **złoto**, Tokio 2020
Marta Włodkowska
Aurelia Trywiańska-Kollasch

Reprodukcja obrazu namalowanego przez uczennicę klasy 1C Nikolę Sobczak
na konkurs *Sport jako autostrada wiodąca ku pięknu*.